

Kommunen meddelte tilladelse, men amtet meddelte afslag på ansøgningen med henvisning til planlovens bestemmelse om, at »arealanvendelsen ifølge regionplanen ikke må ændres til noget grundvandstruende«. Sagen blev anket til Naturklagenævnet, der ændrede amtets afslag til en tilladelse. Naturklagenævnet vurderede, at amtet i sin vurdering ikke havde taget højde for, at opførelsen af hallen ville medføre konkrete miljømæssige forbedringer, idet man i demonterings- og lagerhallen ville etablere et befæstet underlag. Det betød i praksis, at ansøgeren ville sikre

grundvandsinteressen ved at hindre den nedsivning, som ellers ville finde sted uden for det 2.500 kvadratmeter store område.

Der var altså her tale om konkrete miljøforbedringer, som amtet i sin afgørelse helt så bort fra, fordi amtet alene afgjorde sagen efter planlovens bestemmelser om nyopførelser. Denne unødige – og tillige miljøskadelige – dobbeltadministration ville være undgået, hvis kommunen havde haft kompetencen til selv at udstede tilladelse til byggeriet. (Naturklagenævnet, j.nr. 31/760-0196).

Skriftlig fremsættelse

Hans Christian Schmidt (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenklning gennem overførelse af landzonekompetencen til kommunerne.

(Beslutningsforslag nr. B 94).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.